

FABULA PAPAGALULUI

Criza mondiala

A lovit

Subit

Si lumea animala.

Leul, alesul ei pentru un nou mandat,

A constatat

C-au început supusii sa își arate coltii:

Îl acuzau cu totii

Ca-n loc de vreo masura,

El sta numai în chefuli, dezbinat si injura,

Crezându-se-mpreuna cu-o haita de lachei,

Descins din neam de zei.

De-aceea, enervate,

Jivinele-si facura si ele syndicate,

Sa poata protesta în mod organizat.

Speriat,

Vazând conducatorul ca gluma se îngroasa,

Ca poate sa o ia chiar dansul pe cocoasa,

S-a gândit,

C-ar fi mai potrivit,

Sa-ndrepte ura turmei spre un supus docil,

Cu minte de copil,

Care sa nu graiasca

Decât ce-o sa auda din gura lui zeiasca.

Încântat

De propria-i idee, îndata a chemat

Un papagal ce-n juru-i se gudura mereu

Si-l imita la greu:

- Prietene, îi spuse cu aer de magistru,

De astazi tu vei fi un mare prim-ministru!

- Dar eu sunt mic,

O, rege,

Si nu pricep nimic

Din ce se-ntâmpla-n jungla cu criza mondiala!

- Ha, ha! Faci o greseala:

Pricep doar eu, tu n-ai nevoie sa te-agiti,

Ci numai sa imiti,

Ca orice papagal,

Cuvintele rostite de Leul genial!

Vei fi, de ai habar,

Un fel de... avatar.
Hai, vino, sa te-nvat acum ce ai de spus,
Din zori pâna-n apus!
Si micul papagal, destoinic, a-nvatat
Politica de stat...
De-atunci el se tot bate
Cu zeci de syndicate,
Iar Leul, linistit, netemator, etern,
Le-arata tuturor ca hiba-i la guvern.

În fabula aceasta, MORALA ne învata,
Ca oricine în viata
Chiar scapa de scandal,
Când are „papagal”!